

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Epistola Orientalivm Ad Ivlium Papam I. Causantur quod in communionem
receperit Athanasium, & ceteros quos ipsi damnauerant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

EPISTOLA ORIENTALIVM
AD IVLIVM PAPAM I.

Causantur quod in communionem receperit Athanasium, & ceteros quos ipsi damnauerant.

Domino beatissimo & honorabili patri Iulio, apostolicæ sedis venerabili episcopo, Eusebius, Theognius, Theodorus, & Berinthus una cum reliquis fratribus & coepiscopis nostris, in Antiochia congregatis.

Prodit hæc
epistola hæ-
reticos fuisse
qui eam
scripserunt.

LICET circa omnes Romanam ecclesiam sciamus esse munificam, & apostolicam habere curam, & semper matrem existere pietatis, quamquam ab oriente ad eam prædicatores pietatis aduenissent, tamen optarem vos nobiscum concordare, & quos a communionem suspendimus, a vobis esse suspensos: & quos in ordine confirmamus episcoporum, a vobis esse confirmandos: nec nos secundo loco habendos, cum ex his partibus ad vos vsque dogmatizantes apostoli peruenerint. Nec enim nos vestris resultauimus quamuis hoc agere potuissimus, quando Nouatianus a Romana pulsus est ecclesia, quoniam (vt iuxta vulgarem consuetudinem loquamur) *inimicitias querit omnis qui vult recedere ab amico.* Nec crimine carere potest, qui alterius excommunicatum, absque eius licentia, a quo communionem est priuatus, in communionem susceperit, Canonibus scilicet iubentibus, vt excommunicatus ab aliis, ab aliis non suscipiatur, viuentibus illis a quibus communionem priuatus esse dignoscitur. Nec solum in his nobis contumeliam irrogatis, sed etiam in his, quod Concilia nostra dissoluitis, neque ea rata finitis esse. Sunt namque a nobis, & maxime a totius orientis episcopis damnati, Athanasius Alexandrinus, Paulus Constantinopolitanus, Marcellus Ancyrae, Asclepius Gazæ, Lucianusque Hadrianopolites, pro certis criminibus, quibus aduersarii sunt apud nos inscripti, quæ per præsentis huius epistolæ lateres omnia sub certa relatione vestrae innotescere non omittimus sanctitati. Quibus agnitis, si nostris placitis magis quam eorum machinationibus assentire, & ordinatos episcopos in damnatorum loco firmare eligitis, pacem vobiscum & communionem habere volumus: si vero

Proo. 18.
In Nicæna
Synodo
cap. 5. Et in
Eliberitano
Concil.
cap. 55.

aliter egeritis, & eis amplius, quam nobis assentire iudicaueritis, contraria celebrabimus, & vobiscum deinceps nec congregari, nec vobis obedire, nec vobis vestrisque fauere volumus, sed per nos, quidquid melius elegerimus, agere conabimur. Nam nullus est in hac parte terrarum atatem habens, qui ignoret prædictorum molimina seductorum, propter eos enim multa sunt mala peracta, multa Concilia diuersis & asperis temporibus celebrata, multæ seditiones, multæ machinationes, multa nobis opprobria illata, & alia multa quæ enumerare perlongum est. Nam si his consentire eligitis, tunc liquet quod nos perdere vultis, & non, vt pater filios, fouere. Dicunt enim & affirmant tam ciues istorum, quam etiam sacerdotes eorum, hos fouere vos velle homicidas, sacrorum templorum euerfores, virginum stupratores, sacrorum librorum incensores, sacrorumque vasorum, ac ceterorum sacrorum ministeriorum fraudatores, officiorum neglectores imperatorum infidos, gentis & patriæ proditores, & inter sacerdotes maximam generantes discordiam, eo quod consubstantialitatis vocem, quæ scripta non inuenitur, in fidei doctrina posuissent. Quid plura enumerare necesse est, cum propter eos nobis & cunctis huius regionis habitatoribus scientibus, tanta cædes hominum sit perpetrata, vt amplius quam mille homines sint prostrati? Talibus autem fauere quid aliud est, quam sceleribus eorum consentire, cum sacra scriptura hæc prohibeat, dicens: *Non solum qui faciunt culpabiles existunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.* Talibus enim vos obistere totis viribus oportet, ne inuoluamini in peccatis eorum, & excommunicationem eorum ne suscipiatis. Tales enim a vobis procul abiicite, ne propter animositatem talium hominum, infirmæ animæ & ignari populi, sacrilega diffensione dispereant. Itaque oportet vos improbis probe resistere. Quapropter si neglexeritis deturbare peruersos, liquet quod eorum protegatis errorem. Nec vero caret scrupulo societatis occultæ, qui * manifeste facinoribus desinit obuiare. Decet enim vos ad arguendam proteruiam eorum linguam vestram exacuere, & velut venenosos a vobis repellere, ne eorum veneno vos vestrique in aliquo fauciemi. Igitur sufficiunt nobis querimonie

En vt agnoscent Romani pontificis primatum.

* manifestis

contra eos delata, quoniam derelinquet nos tempus, se-
 cundum quod ait Apostolus, si voluerimus omnium oblo-
 quentium oblatas contra eos producere querelas, maxi-
 me cum hæc nobis sufficiant quæ superius dicta sunt. Nec
 nobis necesse est iterum eorum diuulgare mala, cum ipsa
 per se prodeant, & maxime omnes orientales testes super
 eorum malis existant. *In ore enim* (iuxta quod scriptum est)
duorum vel trium testium stabit omne verbum: quanto magis in
 multitudine tantorum sacerdotum & populorum, abba-
 tum vel monachorum, in scripto & sine scripto contra
 horum prauitatem nos quotidie vox acclamantium?
 Nos vero diu expectauimus eos per multam patientiam,
 vt crearent vuas, sed illi e contrario fecerunt labruscas.
 Vos ergo non oportet de cetero negligere & differre ta-
 les, ne (quod absit) memoratis criminibus eorum sub-
 mittamini, irrationabiliter eos episcopos ponentes. Ipsi
 enim, nisi cito corrigantur, iuxta quod beatus Apostolus
 protestatur, *secundum duritiam eorum, & cor impenitens, the-
 saurizant sibi iram in die iræ & reuelationis iusti iudicii Dei, qui
 reddet unicuique secundum opera eius*. Qui corrigendi sunt, ne
 per temporalem delectationem, & per mendacia atque
 figmenta sua, vobis assensum præbentibus, æterna per-
 dant præmia, quæ per veram pœnitentiam consequi po-
 tuerunt. Nec hæc, quæ prædicta sunt, solummodo Atha-
 nasio & sequacibus eius irrogamus, sed etiam quod con-
 tra regulam egerit, quam nos decreueramus, quia non
 decreto communis Concilii episcoporum recepit sacer-
 dotium, sed sibimet arrogando ecclesiam fuisse ingres-
 sus, & in sede resedisset, cum dudum decretum fuisset,
 nullum a pauciore numero restitui debere, quam depofi-
 tum fuisse constaret. Deinde, quoniam eius aduentu sit
 turba generata, plurimique seditione sint mortui, & non
 solum hæc per eum & propter eum sunt peracta, sed etiam
 quidam iam a dicto Athanasio cæsi, iudicibus dicuntur ef-
 se contraditi. Hæc & alia innumerabilia sunt ab eo suis-
 que sequacibus impudenter perpetrata, quos excom-
 municatos, communioni (vt audiuius) contra regu-
 lam in contumeliam omnium orientalium sociastis. Præ-
 fato itaque debitæ salutationis officio propter beati Petri
 honorem impenso, postulamus, vt deinceps ad vestras
 hinc

Hochzre-
 ticorum ef-
 se decre-
 tum testa-
 tur Iulius
 in epistola
 proxima.

hinc venientes aures non tam facile admittatis, neque a nobis excommunicatos ultra velitis excipere, ne Canonum transgressores inueniamini, sed magis salua fraterna caritate, erratum hoc in posterum minime patiamini.

Et subscriptio: Orantem pro nobis apostolatum vestrum Dominus auo custodiat longiore, beatissime pater. Amen.

NOTA.

^a *Epistola orientalem.*] Ex epistola Iulii ad orientales scripta, quam recitat Athanasius apologia 2. quæque infra quarto loco hic subditur, certissime constat Arianos post Concilium Antiochenum acerbis, ac maiore cum fastu, superbia & contentione, quam decebat, scripsisse. Ita enim exorditur: *Legi epistolam vestram, quam mihi presbyteri mei Elpidius & Polyxenus attulerunt, &c.* Veram & germanam non exitare, præter auctoritatem Baronii anno 341. num. 54. illud asserentis, ea quæ supra in principio epistolarum Iulii annotaui, confirmant. Quæ hic secundo loco posita orientalium nomen præfixum habet, ex Sozomeno & Socrate ab incerto quodam auctore compilata esse videtur, tum quod multa desiderari, nonnulla etiam in rebus & nominibus in ea expressis variari aduerter, si eam cum responsoria Iulii, quam recitat Athanasius apologia 2. diligenter conferas. Vide quæ ex Baronio supra dixi initio epistolarum.

Ariani post Antiochenum Concilium ad Iulium scripserunt.

Epistola hæc an recte citata sit ab auctore.

EPISTOLA II.

SIVE

RESCRIPTVM IVLII PAPÆ I.

Contra orientales, pro Athanasio & ceteris.

I. De vocatione orientalium episcoporum ad Iulium, & restitutionone damnatorum episcoporum ab ipsis.	vel actores ecclesie negotium habuerit.
II. Vt episcopi accusati appellent sedem apostolicam.	VIII. De episcopis rebus suis expoliatis, vel a sede sua pulsis.
III. De eadem re.	IX. De accusatoribus & testibus.
IV. Si quis putat se grauari a proprio metropolitano.	X. Si accusatus vel damnatus episcopus sedem apostolicam appellauerit, & de eis qui aduersus patres armantur, vel cum inimicis morantur.
V. De accusatoribus, vel accusationibus, quas sæculi leges non admittunt.	XI. De accusationibus clericorum.
VI. Vt nullus episcopus alterius patriarchiam retineat, vel ordinet, &c.	XII. Quæ metropoles primates vocentur.
VII. Si quis aduersus episcopum, Concil. Tom. 2.	XIII. Qui sint infames.
	XIV. De causis episcoporum.

CCCC